पौरोगवःपुरःपुरस्तात् गावोरश्मयोयस्यसपुरोगुःवायुः पिंडोत्पत्तौहिप्रथमंरजोरेतसोःकल्केवायुरग्निभूतःप्राणआविर्भवतिपश्चादिंद्रियांतराणीतिशास्त्रप्रसिद्धं तस्यपुत्रःपौरोगवः लोकेतुपौरोगवोमहानसाध्यक्षःबल्लवःसूपकारःएतदेवममान्वर्थनाम ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ईश्वरःयथेष्टंविनियोगकर्त्ताऽतएवनृपोयथातथाप्रियोहंलोकानांभविष्यामिइत्युक्तं ॥ ५ ॥ ६ ॥ नियोत्स्यामिनिहीनंयथास्यात्तथामारणवर्जंयोत्स्यामि ॥ ७ ॥ तदेवाह नत्विति ॥ ८॥ आरालिकोगोविकर्त्तासूपकर्त्तानियोधकइति अरालाःमत्तगजाःतैःसहक्रीडतितान्जयतिवाआरालिकः अरालःकुटिलेसर्जरसेवैमत्तदंतिनीतिवि

भीमसेनउवाच॥ पौरोगवोब्रुवाणोऽहंबल्लवोनामभारत॥उपस्थास्यामिराजानंविराटमितिमेमतिः ॥ १ ॥ सूपानस्यकरिष्यामिकुशलोऽस्मिमहानसे ॥ कृतपूर्वाणियान्यस्यव्यंजनानिसुशिक्षितैः ॥ २॥ तान्यप्यभिभविष्यामिप्रीतिंसंजनयन्नहं ॥ आहरिष्यामिदारूणांनिचयान्महतोऽपिच ॥ ३ ॥ यत्प्रेक्ष्यविपुलंकर्मराजासंयोक्ष्यतेसमां॥ अमानुषाणिकुर्वाणस्तानिकर्माणिभारत॥ ४॥ राज्ञस्तस्यपरेप्रेष्यामंस्यंतेमांयथानृपं॥ भक्ष्यान्नरसपानानांभविष्यामितथेश्वरः॥ ५॥ द्विपावाबलिनोराजन्वृषभावामहाबलाः ॥ विनिग्राह्यायदिमयानिग्रहीष्यामितानपि ॥ ६ ॥ येचकेचिन्नियोत्स्यंतिसमाजेषुनियोधकाः॥ तानहंहिनियोत्स्यामिरतिंतस्यविवर्द्धयन् ॥ ७ ॥ नत्वेतान्युद्धयमानान्वैहनिष्यामिकथंचन ॥ तथैतान्पातयिष्यामियथायास्यंतिनक्षयं॥ ८ ॥ आरालिकोगोविकर्त्तासूपकर्त्तानियोधकः॥ आसंयुधिष्ठिरस्याहमितिवक्ष्यामिपृच्छतः॥ ९॥ आत्मानमात्मनारक्षंश्चरिष्यामिविशांपते ॥ इत्येतत्प्रतिजानामिविहरिष्याम्यहंयथा॥ १० ॥ युधिष्ठिरउवाच यमग्निर्ब्राह्मणोभूत्वासमागच्छन्नृणांवरं॥ दिधक्षुःखांडवंदावंदाशार्हसहितंपुरा ॥ ११ ॥ महाबलंमहाबाहुमजितंकुरुनंदनं॥ सोऽयंकिंकर्मकौंतेयःकरिष्यतिधनंजयः॥ १२॥ योऽयमासाद्यतंदावंतर्पयामासपावकं॥ विजित्यैकरथेनेंद्रंहत्वापन्नगराक्षसान्॥ १३ ॥ वासुकेःसर्पराजस्यस्वसारंहृतवांश्चयः॥श्रेष्ठोयःप्रतियोधानांसोऽर्जुनःकिंकरिष्यति॥ १४॥

श्वः गोविकर्त्तागवांमहतांबलीवर्दानामपिविकर्त्तादमनेनविकृतिजनकः वृषभान्वामहाबला न्निग्रहीष्यामीत्युपक्रमात् सूपकर्त्तामुद्गादिविकारकर्त्ता पक्षेसुतरांउपकर्त्ता नियोधकःमारणवर्जंमल्लयुद्धकर्ता पक्षेनितरांयोधकः विषमश्लोकीकृतस्तु आरालिकःप्रकृतीनांगुणदोषसूचकःहस्तिदमकोवा तथाचविक्रमादित्यः आरालिकःसूचनकोहस्तिनांदमकस्तथेति गोविकर्त्तागवांवाचांविकर्त्तागद्यपद्यादिभेदानां प्रयोक्तेति केचित्तुआरालिकोन्नपाकीस्यात्सूपकर्त्तातुशाककृत् तैलान्नंपचतेयस्तुगोविकर्ता सउच्यतइत्यप्युदाहरंति तत्रमूलंद्रष्टव्यं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ वासुकेःस्वसारंउलूपींहृतवान् सौंदर्येणेतिशेषः ॥ १४ ॥

Digitized by Google